

Accentuació infinitiu + pronom

(ALDC, I, 123. *Mocar-se*)

En la combinació d'infinitiu + pronom (per ex., *mocar-se*), en general, l'accent del sintagma recau sobre el verb: *mo*c[*a*]r-se i així ocorre amb altres temps i pronoms (*anar-se'n*, *ves-te'n*, *asseu-te*, *canta'n una*, *estireu-vos*, *dóna-me'n*, etc.); però el balear és una excepció, car habitualment es carrega l'accent sobre el pronom posposat: *mocar-s*[*ə*] (i *anar-s*[*ə*]n, *ves-*

t[*ə*]'n, *asseu-t*[*ə*], etc.); el canvi es documenta en mallorquí des del s. XVI i, segons Coromines, seria a causa de la presència a l'illa de colonitzadors occitans. Cal dir que el rossellonès a l'imperatiu també carrega l'accent sobre el pronom (*assenta-t*[*e*]), però no a l'infinitiu, cosa impossible per l'anticipació del pronom (*se mocar*).

